

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Білявський С.М.,

*зав. навчально-науковою лабораторією
фізіології, біохімії та екології рослин кафедри біології*

Постернак Н.О.,

*канд.пед.наук, доцент кафедри
психолого-педагогічних дисциплін*

*Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова,
м. Київ, Україна*

Реформування системи освіти в Україні, пандемія Covid19, зумовили пошук шляхів забезпечення освітнього процесу в умовах карантинних обмежень. Педагогічні працівники змушені були в короткий термін опанувати сучасні дистанційні засоби забезпечення якісного освітнього процесу. При цьому, важливим було враховувати специфіку освітнього предмету, технічні можливості учасників освітнього процесу, вимоги освітніх програм тощо.

Бесіди, опитування вчителів закладів загальної середньої освіти та викладачів закладів вищої освіти засвідчили, що процес переходу на дистанційне навчання був складним. Респонденти пов'язують це з нагальною потребою такого переходу, більшість педагогів не були готові до використання освітніх застосунків та технічних засобів. Серед рекомендованих освітніх програм та застосунків були програми візуального забезпечення освітніх занять, зокрема Zoom, Google Meet.

Педагоги зазначили, що в рівній мірі використовували обидві програми, викладачі вищих закладів освіти перевагу віддали Google Meet, оскільки програма не має часових обмежень використання та може залучити до зустрічі більшу кількість учасників [1; 2; 5].

Для забезпечення контролю знань учнів вчителі закладів загальної середньої освіти найчастіше використовують контент програм «Мій клас», «На урок». Оскільки зазначені програми та сервіси містять готові контрольні завдання різної складності, можна розробляти власні завдання, залучати необхідну кількість учнів.

Викладачі вищих закладів освіти віддають перевагу Moodle, Google classroom. Зазначені програмні забезпечення дають можливість завантажувати необхідні навчальні матеріали, завдання, фото-, відео матеріали тощо. Також є можливість здійснювати контроль досягнень учасників освітнього процесу в реальному часі, що забезпечує якість та ефективність дистанційного навчання.

Зокрема, під час організації освітньої діяльності студентів з «Методики викладання біології» проведення лекційних та практичних занять відбувається засобами Google Meet та Google classroom. Під час очного навчання ми

використовували прийоми активного навчання, зокрема «Читання вголос в групах», «Світове кафе», «Перевернутий клас», «Галерея думок», «Передбачення», «Сортування», «SWOT-аналіз».

Вони засвідчили свою ефективність під час підготовки майбутніх вчителів біології. В умовах дистанційного навчання, використовуючи зазначені програми нам вдалося організувати і групову роботу студентів, й індивідуальну, здійснювати ефективний контроль виконання поставлених завдань та самостійної роботи.

Слід зазначити, що в умовах карантинних обмежень багато соціальних мереж (Viber, Telegram, Facebook) з медіа-платформ та каналів комунікацій перетворилися на засоби технічної підтримки освітнього процесу [1,4]. Освітняни, опанувавши нові функціональні можливості зазначених соціальних мереж, по новому переосмислили використання їх в освітньому процесі, не лише засіб комунікації, а як повноцінний освітній інструмент.

Освоєння усього спектру форм дистанційної роботи, викладачі цілком готові створювати власний освітній контент, використовуючи контенти освітніх систем навчання. Такий підхід передбачає, що онлайн-навчання – це перш за все когнітивний і соціальний процес, а не процес передачі інформації засобами Інтернет.

Участь в організації дистанційного навчання дає підстави стверджувати, що дистанційні освітні технології ефективно впливають на розвиток комунікативних навичок і здатні формувати інтелектуальні вміння студентів, розвивають творчий потенціал, мотивацію до навчання. Звичайно, дистанційне навчання висуває особливі вимоги до його учасників.

Викладачам та студентам необхідно володіти дослідницькими і пошуковими методами, вміти організовувати власну самостійну роботу й звичайно ж постійно підвищувати особистий рівень комп'ютерної грамотності, що в результаті дає можливість зручно, якісно і швидко використовувати сучасні онлайн-технології в освітньому процесі.

Список використаних джерел:

1. Білявський С.М., Постернак Н.О. Аналіз практики організації дистанційного та змішаного навчання у закладах освіти // PLANTA+. НАУКА, ПРАКТИКА ТА ОСВІТА: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 19 лютого 2021 р.). – Електрон. дані. – Київ, ПАЛИВОДА А. В., 2021. С. 548-552 [Електронний ресурс]. Режим доступу:<https://planta-plus.com.ua>.

2. Білявський С.М., Постернак Н.О. Організація дистанційного навчання та реалізація компетентнісного підходу в умовах надзвичайних ситуацій. Актуальні проблеми сучасної науки, XLII Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. м. Вінниця, 6 квітня 2020 року. Ч.4, с. 76. Режим доступу: https://el-conf.com.ua/wp-content/uploads/2020/04/4частина_квітень_-1.pdf.

3. Інноваційна педагогіка [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://studentam.net.ua/content/view/2284/97/>.

4. Куклев В. А. Сущностные характеристики мобильного обучения как педагогической инновации / В. А. Куклев. [Електронний ресурс]. Режим доступу:<http://cyberleninka.ru/article/n/suschnostnye/harakteristiki/mobilnogo/obucheniya/kak/pedagogicheskoy/innovatsii>.

5. Education for Life and Work: Developing Transferable Knowledge and Skills in the Twenty-First Century, National Academies Press, Washington, DC. https://hewlett.org/wp-content/uploads/2016/08/Education_for_Life_and_Work.pdf.